

Forslag

til

Lov om svangerskabsafbrydelse m. v.

Fremsat den 6. november 1969 af *justitsministeren*.

Kapitel 1.

Svangerskabsafbrydelse uden tilladelse.

§ 1. En kvinde kan få sit svangerskab afbrudt uden særlig tilladelse, når afbrydelsen er nødvendig for at afværge fare for hendes liv eller for en alvorlig forringelse af hendes fysiske eller psykiske helbred, og denne fare er begrundet i forhold af udelukkende eller ganske overvejende lægelig karakter.

§ 2. En kvinde, som har bopæl her i landet, kan ligeledes få sit svangerskab afbrudt uden særlig tilladelse:

- 1) Når hun er fyldt eller vil fylde 38 år inden udløbet af 12. svangerskabsuge.
- 2) Når hun har født mindst 4 børn, som bor hos hende og er under 18 år.

Kapitel 2.

Svangerskabsafbrydelse efter tilladelse.

§ 3. En kvinde, som har bopæl her i landet, kan endvidere få sit svangerskab afbrudt, hvis der er givet særlig tilladelse dertil.

Stk. 2. Justitsministeren opretter ved hver mødrehjælpsinstitution et eller flere samråd med den opgave at træffe afgørelse i sager om tilladelse til svangerskabsafbrydelse efter stk. 1. Hvert samråd består af institutionens leder eller en medarbejder med tilsvarende uddannelse samt to læger. Den ene læge skal være speciallæge i gynækologi eller kirurgi og så vidt muligt ansat ved et stedligt sygehus, medens den anden

skal være speciallæge i psykiatri eller have særlig socialmedicinsk indsigt.

Stk. 3. Et samråds afslag på en ansøgning om tilladelse til svangerskabsafbrydelse kan indbringes for et ankenævn, der tillige fører tilsyn med samrådenes virksomhed. Ankenævnet, der oprettes af justitsministeren, består af en formand og et af ministeren fastsat antal andre medlemmer. Formanden skal have juridisk embeds-eksamen og kendskab til mødrehjælpsinstitutionernes arbejde. I behandlingen af hver klagesag deltager mindst 3 medlemmer, herunder formanden eller et medlem, der opfylder betingelserne for at kunne beskikkes som formand for nævnet. Af de to andre medlemmer skal den ene være speciallæge i gynækologi eller kirurgi, medens den anden skal være speciallæge i psykiatri eller have særlig socialmedicinsk indsigt.

Stk. 4. Samrådenes og ankenævnets medlemmer samt stedfortrædere for medlemmer af samrådene beskikkes af justitsministeren for indtil 4 år ad gangen.

Stk. 5. Tilladelse til svangerskabsafbrydelse kan kun gives, når der er enighed herom i samrådet eller ankenævnet. I øvrigt fastsætter justitsministeren forretningsorden for samrådene og ankenævnet.

§ 4. Tilladelse til svangerskabsafbrydelse kan gives:

- 1) Når svangerskabet, fødslen eller omsorgen for barnet medfører fare for en forringelse af kvindens helbred. Ved afgørelsen tages der hensyn ikke alene til fysisk eller psykisk sygdom, men også